

Takto veľmi - tragicky sa zmenilo Slovensko za niekoľko mesiacov Matovičovej vlády: Tábor bezdomovcov len pár metrov od vchodu na Úrad vlády - SciFi? Ale kdeže, len celkom normálna, nová slovenská realita!

- CZ24 News | 24. října 2020

SLOVENSKO: Kam sa dostalo Slovensko za pol roka od volieb? Akú autoritu má táto vláda poloprofesionálnych experimentátorov? O tom svedčia nielen nálady obyvateľstva, ale napríklad aj parčík pri plote Úradu vlády, ktorý je táborom bezdomovcov (Na úvodnej snímke bezdomovci spávajú na lavičkách v parku pri plote úradu vlády)

Autoritu ľudí má iba múdry vodca. Taký, ktorý dáva rozumné, primerané a jednoznačné pokyny. Ale ak niekto dáva príkazy rozporuplné, prehnané, zmätočné, ten dôveru a vážnosť veľmi rýchlo stratí a už ju nikdy nezíska späť. Ľudia sa zastavia, zneistia, zamyslia sa. To je skutočný koniec nemúdreho vládcu – hoci jeho oficiálna vláda môže trvať ešte dlho, u ľudí už je definitívne minulosťou.

Náš štát, nech bol v minulých obdobiach akýkoľvek, jeho atribútmi boli, v rámci možností, dôveryhodnosť, poriadok a slušnosť. Dobré, netreba si klamať, nie každý náš čelný predstaviteľ bol vždy intelektuálne, spoločensky, morálne práve najväčší lumen, ale v porovnaní s okolitou Európou to, až na drobné výnimky, nebola zase až taká hanba.

To sa zmenilo. Lepšie povedané, za posledného pol roka sa mení nevídaným tempom. Tento štát stratil úctu svojich občanov. Žijeme v krajine, kde zákony, nariadenia, pravidlá, ktoré kedysi boli niečím, čo ľudia brali vážne, sa čoraz viac stávajú iba zdrapmi papiera, ktoré sú na smiech. Keď dnes spomeniete pred ľuďmi vládu a jej opatrenia, každý sa chytí za hlavu. Keď dnes stretnete na ulici neznámeho človeka a on povie „ten blázon“, tak každý okamžite a neomylné vie, o kom je reč, kto tu je blázon.

Žijeme v krajine, ktorej europoslanec, príde s návrhom, aby bola prísne trestaná

Žijeme v krajine, ktorej europoslanec, ktorý ju v zahraničí zastupuje, príde s návrhom, aby bola prísne trestaná, ak nebude na slovo poslúchať cudzích, de facto nikým (a už vôbec nie občanmi Slovenska) nevolených vládcov, špeciálne pri zavádzaní rôznych zvrhlostí.

Žijeme v krajine, kde chce premiér všetkým obyvateľom pchať do nosa

Žijeme v krajine (zatiaľ ako jedinej na svete), kde chce premiér všetkým obyvateľom pchať do nosa, takmer až do mozgu paličky, údajne preto, aby získal presnú štatistiku o tom, ktorého pol milióna občanov sa už s koronavírusom stretlo – aby v konečnom dôsledku potom mohli zdravotníci výsledky uložiť do nemocničného šuplíka ešte zo socialistických čias a ísť sa ďalej trápiť s tými, ktorí sú naozaj chorí.

Žijeme v krajine, kde zavrú jedného z popredných politikov

Žijeme v krajine, kde zavrú jedného z popredných politikov na dlhé roky do basy za to, že dal ľuďom peniaze v sume, ktorá číselne údajne symbolizuje niečo, o čom my bežní občania nič netušíme, ale v čom niekto, vrátane sudcu a prokurátora, vidí prihlásenie sa k niečomu zlému – napriek tomu, že Medzinárodný pakt OSN o občianskych a politických právach, ktorý je záväzný aj pre Slovenskú republiku, jasne tvrdí, že majú občania právo vyjadrovať akékoľvek názory bez ujmy a zastávanie akéhokoľvek, ľubovoľného názoru nie je možné považovať za trestný čin (viď [tu](#)).

Žijeme v krajine, kde priamo pri plote Úradu vlády je tábor bezdomovcov

Žijeme v krajine, kde úctu k štátu a jeho predstaviteľom symbolizuje napríklad to, že priamo pri plote Úradu vlády, len pár metrov od vchodu, je v parčíku tábor bezdomovcov. Dala by sa o tom napísať celá esej: mocní a bezmocní v tesnom susedstve, symbolika márnosti ľudskej pýchy, pominuteľnosti bytia...

Ilustračná snímka

Jeden, do pol pása vyzlečený, si priamo na mieste robí hygienu. Druhý, kompletne obložený plnými igelitkami má na lavičke porozkladané rôzne dobroty, možno z kontajnera. Okolo ďalšej lavičky je hlúčik zablatených bradatých filozofov, ktorý politizuje, zjavne sú inšpirovaní nejakým nápojom. Iní na svojich lavičkách len tak polievajú, prípadne tuho spia na slniečku, zbierajúc energiu na prežitie ďalšej studenej noci. Ďalší sa vracia od „vládneho“ plotu – čo tam robil, nevedno.

Ale prečo si zvolili za svoj tábor práve toto miesto, ktoré by malo vzbudzovať úctu? Možno preto, že k tomu miestu žiadnu úctu necítia, tak ako ani ostatní ich spoluobčania. A tiež preto, že ich život naučil pragmatizmu. Ktovie – možno vyhodnotili nálady v spoločnosti a usúdili, že keby sa náhodou už v dohľadnom čase na Úrade vlády konala (v histórii tak populárna) rabovačka, bolo by dobré byť medzi prvými. Možno by sa tam dalo nájsť niečo dobré pod zub, prípadne niečo fajnové tekuté na zahriatie...

Autor: Ivan Lehotský